

Klen (lat. *Acer campestre*) prirođeni je javor gotovo čitave Europe, sjevera južne Engleske (gdje je i jedini prirođeni javor), Danske, Poljske i Bjelorusije, kao i Jugozapadne Azije od Turske do Kavkaza, te Sjeverne Afrike u planinama Atlas. Areal klena prostire se južnom i zapadnom Europom sve do zapadne Azije i zapadne Afrike. Kod nas u Hrvatskoj najčešće raste u šumi hrasta lužnjaka i običnog graba, obično na uzvišenjima (gredama).

Stablo klena naraste do 20 m. Kora je u mладости глатка i танка, dok se u starijoj dob formira tanak lub sivosmeđe boje, koji se nepravilno i плитko raspucava. Izbojci su sivo-smeđe boje. Pupovi su sitni, na vrhu ušiljeni, obavijeni većim brojem crvenkastosmeđih ljkusika, koje su na vrhovima posute dlačicama. Bočni pupovi su otklonjeni od izbojaka. Listovi su dugi do 7 cm, najčešće peterolapi.

Ponekad su donja dva lapa zakržljala, pa znaju djelovati trolapo. Na vrhu su zaobljeni. Cvjetovi se pojavljuju u proljeće za vrijeme listanja, žutozelene su boje, tvore paštitecne cvatove koji stoje uspravno, a kasnije vise. Plod čine perutke, koje međusobno zatvaraju kut od 180 stupnjeva. Krilača su svijetlosmeđa, na rubovima crvenkasta.

Orašić nije spljošten. Oblik korijenovog sustava ovisi o vrsti tla na kojem raste te može biti srcolik ili tanjurast.

Klen (lat. *Acer campestre*) prirođeni je javor gotovo čitave Europe, sjevera južne Engleske (gdje je i jedini prirođeni javor), Danske, Poljske i Bjelorusije, kao i Jugozapadne Azije od Turske do Kavkaza, te Sjeverne Afrike u planinama Atlas. Areal klena prostire se južnom i zapadnom Europom sve do zapadne Azije i zapadne Afrike. Kod nas u Hrvatskoj najčešće raste u šumi hrasta lužnjaka i običnog graba, obično na uzvišenjima (gredama).

Stablo klena naraste do 20 m. Kora je u mладости глатка i танка, dok se u starijoj dob formira tanak lub sivosmeđe boje, koji se nepravilno i плитko raspucava. Izbojci su sivo-smeđe boje. Pupovi su sitni, na vrhu ušiljeni, obavijeni većim brojem crvenkastosmeđih ljkusika, koje su na vrhovima posute dlačicama. Bočni pupovi su otklonjeni od izbojaka. Listovi su dugi do 7 cm, najčešće peterolapi.

Ponekad su donja dva lapa zakržljala, pa znaju djelovati trolapo. Na vrhu su zaobljeni. Cvjetovi se pojavljuju u proljeće za vrijeme listanja, žutozelene su boje, tvore paštitecne cvatove koji stoje uspravno, a kasnije vise. Plod čine perutke, koje međusobno zatvaraju kut od 180 stupnjeva. Krilača su svijetlosmeđa, na rubovima crvenkasta.

Orašić nije spljošten. Oblik korijenovog sustava ovisi o vrsti tla na kojem raste te može biti srcolik ili tanjurast.

Klen (lat. *Acer campestre*) prirođeni je javor gotovo čitave Europe, sjevera južne Engleske (gdje je i jedini prirođeni javor), Danske, Poljske i Bjelorusije, kao i Jugozapadne Azije od Turske do Kavkaza, te Sjeverne Afrike u planinama Atlas. Areal klena prostire se južnom i zapadnom Europom sve do zapadne Azije i zapadne Afrike. Kod nas u Hrvatskoj najčešće raste u šumi hrasta lužnjaka i običnog graba, obično na uzvišenjima (gredama).

Stablo klena naraste do 20 m. Kora je u mладости глатка i танка, dok se u starijoj dob formira tanak lub sivosmeđe boje, koji se nepravilno i плитko raspucava. Izbojci su sivo-smeđe boje. Pupovi su sitni, na vrhu ušiljeni, obavijeni većim brojem crvenkastosmeđih ljkusika, koje su na vrhovima posute dlačicama. Bočni pupovi su otklonjeni od izbojaka. Listovi su dugi do 7 cm, najčešće peterolapi.

Ponekad su donja dva lapa zakržljala, pa znaju djelovati trolapo. Na vrhu su zaobljeni. Cvjetovi se pojavljuju u proljeće za vrijeme listanja, žutozelene su boje, tvore paštitecne cvatove koji stoje uspravno, a kasnije vise. Plod čine perutke, koje međusobno zatvaraju kut od 180 stupnjeva. Krilača su svijetlosmeđa, na rubovima crvenkasta.

Orašić nije spljošten. Oblik korijenovog sustava ovisi o vrsti tla na kojem raste te može biti srcolik ili tanjurast.

Klen (lat. *Acer campestre*) prirođeni je javor gotovo čitave Europe, sjevera južne Engleske (gdje je i jedini prirođeni javor), Danske, Poljske i Bjelorusije, kao i Jugozapadne Azije od Turske do Kavkaza, te Sjeverne Afrike u planinama Atlas. Areal klena prostire se južnom i zapadnom Europom sve do zapadne Azije i zapadne Afrike. Kod nas u Hrvatskoj najčešće raste u šumi hrasta lužnjaka i običnog graba, obično na uzvišenjima (gredama).

Stablo klena naraste do 20 m. Kora je u mладости глатка i танка, dok se u starijoj dob formira tanak lub sivosmeđe boje, koji se nepravilno i плитko raspucava. Izbojci su sivo-smeđe boje. Pupovi su sitni, na vrhu ušiljeni, obavijeni većim brojem crvenkastosmeđih ljkusika, koje su na vrhovima posute dlačicama. Bočni pupovi su otklonjeni od izbojaka. Listovi su dugi do 7 cm, najčešće peterolapi.

Ponekad su donja dva lapa zakržljala, pa znaju djelovati trolapo. Na vrhu su zaobljeni. Cvjetovi se pojavljuju u proljeće za vrijeme listanja, žutozelene su boje, tvore paštitecne cvatove koji stoje uspravno, a kasnije vise. Plod čine perutke, koje međusobno zatvaraju kut od 180 stupnjeva. Krilača su svijetlosmeđa, na rubovima crvenkasta.

Orašić nije spljošten. Oblik korijenovog sustava ovisi o vrsti tla na kojem raste te može biti srcolik ili tanjurast.

Klen (lat. *Acer campestre*) prirođeni je javor gotovo čitave Europe, sjevera južne Engleske (gdje je i jedini prirođeni javor), Danske, Poljske i Bjelorusije, kao i Jugozapadne Azije od Turske do Kavkaza, te Sjeverne Afrike u planinama Atlas. Areal klena prostire se južnom i zapadnom Europom sve do zapadne Azije i zapadne Afrike. Kod nas u Hrvatskoj najčešće raste u šumi hrasta lužnjaka i običnog graba, obično na uzvišenjima (gredama).

Stablo klena naraste do 20 m. Kora je u mладости глатка i танка, dok se u starijoj dob formira tanak lub sivosmeđe boje, koji se nepravilno i плитko raspucava. Izbojci su sivo-smeđe boje. Pupovi su sitni, na vrhu ušiljeni, obavijeni većim brojem crvenkastosmeđih ljkusika, koje su na vrhovima posute dlačicama. Bočni pupovi su otklonjeni od izbojaka. Listovi su dugi do 7 cm, najčešće peterolapi.

Ponekad su donja dva lapa zakržljala, pa znaju djelovati trolapo. Na vrhu su zaobljeni. Cvjetovi se pojavljuju u proljeće za vrijeme listanja, žutozelene su boje, tvore paštitecne cvatove koji stoje uspravno, a kasnije vise. Plod čine perutke, koje međusobno zatvaraju kut od 180 stupnjeva. Krilača su svijetlosmeđa, na rubovima crvenkasta.

Orašić nije spljošten. Oblik korijenovog sustava ovisi o vrsti tla na kojem raste te može biti srcolik ili tanjurast.

Bukva (*Fagus sylvatica*) je bjelogorično drvo iz porodice *Fagaceae*, najrasprostranjenija šumska vrsta drveća u Hrvatskoj.

Raste na brdskim i planinskim položajima, srednje, zapadne Europe, te jugoistočne Europe.

U Hrvatskoj je autohtona vrsta drveća. Dolazi na Macelju, Ivanščici, Medvednici, Papuku, Psunju, Samoborskom gorju, u Gorskem kotaru, na Dinari, Velebitu, Bilogori i Kalniku. U Jugoistočnoj Europi ima oko 13 mil. ha bukovih šuma. Iznad pojasa hrastovih šuma pa sve do 1200 m nadmorske visine, ostaje posljednji pojas listopadnog drveća u kojem najvažniju ulogu ima bukva. U nekim krajevima javlja se čak iznad pojasa četinarskih šuma na visinama 1800 - 2000 m. Bukva koja raste na toj visini naziva se pretplaninskom bukvom.

Bukva (*Fagus sylvatica*) je bjelogorično drvo iz porodice *Fagaceae*, najrasprostranjenija šumska vrsta drveća u Hrvatskoj.

Raste na brdskim i planinskim položajima, srednje, zapadne Europe, te jugoistočne Europe.

U Hrvatskoj je autohtona vrsta drveća. Dolazi na Macelju, Ivanščici, Medvednici, Papuku, Psunju, Samoborskom gorju, u Gorskem kotaru, na Dinari, Velebitu, Bilogori i Kalniku. U Jugoistočnoj Europi ima oko 13 mil. ha bukovih šuma. Iznad pojasa hrastovih šuma pa sve do 1200 m nadmorske visine, ostaje posljednji pojas listopadnog drveća u kojem najvažniju ulogu ima bukva. U nekim krajevima javlja se čak iznad pojasa četinarskih šuma na visinama 1800 - 2000 m. Bukva koja raste na toj visini naziva se pretplaninskom bukvom.

Bukva (*Fagus sylvatica*) je bjelogorično drvo iz porodice *Fagaceae*, najrasprostranjenija šumska vrsta drveća u Hrvatskoj.

Raste na brdskim i planinskim položajima, srednje, zapadne Europe, te jugoistočne Europe.

U Hrvatskoj je autohtona vrsta drveća. Dolazi na Macelju, Ivanščici, Medvednici, Papuku, Psunju, Samoborskom gorju, u Gorskem kotaru, na Dinari, Velebitu, Bilogori i Kalniku. U Jugoistočnoj Europi ima oko 13 mil. ha bukovih šuma. Iznad pojasa hrastovih šuma pa sve do 1200 m nadmorske visine, ostaje posljednji pojas listopadnog drveća u kojem najvažniju ulogu ima bukva. U nekim krajevima javlja se čak iznad pojasa četinarskih šuma na visinama 1800 - 2000 m. Bukva koja raste na toj visini naziva se pretplaninskom bukvom.

Bukva (*Fagus sylvatica*) je bjelogorično drvo iz porodice *Fagaceae*, najrasprostranjenija šumska vrsta drveća u Hrvatskoj.

Raste na brdskim i planinskim položajima, srednje, zapadne Europe, te jugoistočne Europe.

U Hrvatskoj je autohtona vrsta drveća. Dolazi na Macelju, Ivanščici, Medvednici, Papuku, Psunju, Samoborskom gorju, u Gorskem kotaru, na Dinari, Velebitu, Bilogori i Kalniku. U Jugoistočnoj Europi ima oko 13 mil. ha bukovih šuma. Iznad pojasa hrastovih šuma pa sve do 1200 m nadmorske visine, ostaje posljednji pojas listopadnog drveća u kojem najvažniju ulogu ima bukva. U nekim krajevima javlja se čak iznad pojasa četinarskih šuma na visinama 1800 - 2000 m. Bukva koja raste na toj visini naziva se pretplaninskom bukvom.

Bukva (*Fagus sylvatica*) je bjelogorično drvo iz porodice *Fagaceae*, najrasprostranjenija šumska vrsta drveća u Hrvatskoj.

Raste na brdskim i planinskim položajima, srednje, zapadne Europe, te jugoistočne Europe.

U Hrvatskoj je autohtona vrsta drveća. Dolazi na Macelju, Ivanščici, Medvednici, Papuku, Psunju, Samoborskom gorju, u Gorskem kotaru, na Dinari, Velebitu, Bilogori i Kalniku. U Jugoistočnoj Europi ima oko 13 mil. ha bukovih šuma. Iznad pojasa hrastovih šuma pa sve do 1200 m nadmorske visine, ostaje posljednji pojas listopadnog drveća u kojem najvažniju ulogu ima bukva. U nekim krajevima javlja se čak iznad pojasa četinarskih šuma na visinama 1800 - 2000 m. Bukva koja raste na toj visini naziva se pretplaninskom bukvom.

Bukva (*Fagus sylvatica*) je bjelogorično drvo iz porodice *Fagaceae*, najrasprostranjenija šumska vrsta drveća u Hrvatskoj.

Raste na brdskim i planinskim položajima, srednje, zapadne Europe, te jugoistočne Europe.

U Hrvatskoj je autohtona vrsta drveća. Dolazi na Macelju, Ivanščici, Medvednici, Papuku, Psunju, Samoborskom gorju, u Gorskem kotaru, na Dinari, Velebitu, Bilogori i Kalniku. U Jugoistočnoj Europi ima oko 13 mil. ha bukovih šuma. Iznad pojasa hrastovih šuma pa sve do 1200 m nadmorske visine, ostaje posljednji pojas listopadnog drveća u kojem najvažniju ulogu ima bukva. U nekim krajevima javlja se čak iznad pojasa četinarskih šuma na visinama 1800 - 2000 m. Bukva koja raste na toj visini naziva se pretplaninskom bukvom.

Hrast lužnjak (*Quercus robur*) je bjelogorično drvo iz roda hrastova porodice Fagaceae. Narodni nazivi za hrast lužnjak su dub, gnjilec, hrastovina, lužnik, rani hrast, rošnjak.

To je drvo visine do 40 m (iznimno i do 50 m), a stablo može doseći promjer i do 3 m. To je dugovječno drvo koje može doseći starost od 500 do 800 godina. Krošnja mu je široka, nepravilna i dobro razgranata.

Kora mu je u mladosti glatka s laganim sivo-zelenkastim sjajem, a kasnije uzdužno ispucala.

U starosti postaje debela (i do preko 10 cm), sivosmeđe boje i uzdužno ispucala dubljim (do 3-4 cm), a poprečno plitkim brazdama.

Hrast lužnjak (*Quercus robur*) je bjelogorično drvo iz roda hrastova porodice Fagaceae. Narodni nazivi za hrast lužnjak su dub, gnjilec, hrastovina, lužnik, rani hrast, rošnjak.

To je drvo visine do 40 m (iznimno i do 50 m), a stablo može doseći promjer i do 3 m. To je dugovječno drvo koje može doseći starost od 500 do 800 godina. Krošnja mu je široka, nepravilna i dobro razgranata.

Kora mu je u mladosti glatka s laganim sivo-zelenkastim sjajem, a kasnije uzdužno ispucala.

U starosti postaje debela (i do preko 10 cm), sivosmeđe boje i uzdužno ispucala dubljim (do 3-4 cm), a poprečno plitkim brazdama.

Hrast lužnjak (*Quercus robur*) je bjelogorično drvo iz roda hrastova porodice Fagaceae. Narodni nazivi za hrast lužnjak su dub, gnjilec, hrastovina, lužnik, rani hrast, rošnjak.

To je drvo visine do 40 m (iznimno i do 50 m), a stablo može doseći promjer i do 3 m. To je dugovječno drvo koje može doseći starost od 500 do 800 godina. Krošnja mu je široka, nepravilna i dobro razgranata.

Kora mu je u mladosti glatka s laganim sivo-zelenkastim sjajem, a kasnije uzdužno ispucala.

U starosti postaje debela (i do preko 10 cm), sivosmeđe boje i uzdužno ispucala dubljim (do 3-4 cm), a poprečno plitkim brazdama.

Hrast lužnjak (*Quercus robur*) je bjelogorično drvo iz roda hrastova porodice Fagaceae. Narodni nazivi za hrast lužnjak su dub, gnjilec, hrastovina, lužnik, rani hrast, rošnjak.

To je drvo visine do 40 m (iznimno i do 50 m), a stablo može doseći promjer i do 3 m. To je dugovječno drvo koje može doseći starost od 500 do 800 godina. Krošnja mu je široka, nepravilna i dobro razgranata.

Kora mu je u mladosti glatka s laganim sivo-zelenkastim sjajem, a kasnije uzdužno ispucala.

U starosti postaje debela (i do preko 10 cm), sivosmeđe boje i uzdužno ispucala dubljim (do 3-4 cm), a poprečno plitkim brazdama.

Hrast lužnjak (*Quercus robur*) je bjelogorično drvo iz roda hrastova porodice Fagaceae. Narodni nazivi za hrast lužnjak su dub, gnjilec, hrastovina, lužnik, rani hrast, rošnjak.

To je drvo visine do 40 m (iznimno i do 50 m), a stablo može doseći promjer i do 3 m. To je dugovječno drvo koje može doseći starost od 500 do 800 godina. Krošnja mu je široka, nepravilna i dobro razgranata.

Kora mu je u mladosti glatka s laganim sivo-zelenkastim sjajem, a kasnije uzdužno ispucala.

U starosti postaje debela (i do preko 10 cm), sivosmeđe boje i uzdužno ispucala dubljim (do 3-4 cm), a poprečno plitkim brazdama.

Hrast lužnjak (*Quercus robur*) je bjelogorično drvo iz roda hrastova porodice Fagaceae. Narodni nazivi za hrast lužnjak su dub, gnjilec, hrastovina, lužnik, rani hrast, rošnjak.

To je drvo visine do 40 m (iznimno i do 50 m), a stablo može doseći promjer i do 3 m. To je dugovječno drvo koje može doseći starost od 500 do 800 godina. Krošnja mu je široka, nepravilna i dobro razgranata.

Kora mu je u mladosti glatka s laganim sivo-zelenkastim sjajem, a kasnije uzdužno ispucala.

U starosti postaje debela (i do preko 10 cm), sivosmeđe boje i uzdužno ispucala dubljim (do 3-4 cm), a poprečno plitkim brazdama.

Hrast lužnjak (*Quercus robur*) je bjelogorično drvo iz roda hrastova porodice Fagaceae. Narodni nazivi za hrast lužnjak su dub, gnjilec, hrastovina, lužnik, rani hrast, rošnjak.

To je drvo visine do 40 m (iznimno i do 50 m), a stablo može doseći promjer i do 3 m. To je dugovječno drvo koje može doseći starost od 500 do 800 godina. Krošnja mu je široka, nepravilna i dobro razgranata.

Kora mu je u mladosti glatka s laganim sivo-zelenkastim sjajem, a kasnije uzdužno ispucala.

U starosti postaje debela (i do preko 10 cm), sivosmeđe boje i uzdužno ispucala dubljim (do 3-4 cm), a poprečno plitkim brazdama.

